

Bruksela, 1 czerwca 2018 r.
(OR. en)

9625/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0219 (APP)

GAF 24
FIN 426
CADREFIN 66

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	31 maja 2018 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2018) 371 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA RADY rozszerzającego stosowanie rozporządzenia (UE) nr .../2018 ustanawiającego program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem na lata 2021-2027 (program „Perykles IV”) na nieuczestniczące państwa członkowskie

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 371 final.

Załącznik: COM(2018) 371 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 31.5.2018 r.
COM(2018) 371 final

2018/0219 (APP)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**rozszerzające stosowanie rozporządzenia (UE) nr .../2018 ustanawiającego program
wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem
na lata 2021-2027 (program „Perykles IV”) na nieuczestniczące państwa członkowskie**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Niniejszy wniosek przewiduje jako datę rozpoczęcia stosowania 1 stycznia 2021 r. i jest przedstawiany Unii składającej się z 27 państw członkowskich, zgodnie z notyfikacją o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej i Euratomu przekazaną przez Zjednoczone Królestwo na podstawie art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej, otrzymaną przez Radę Europejską w dniu 29 marca 2017 r.

Program „Perykles” to program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem. Program ustanowiono decyzją Rady 2001/923/WE z dnia 17 grudnia 2001 r., a na mocy decyzji Rady 2001/924/WE z dnia 17 grudnia 2001 r. jego zakres stosowania rozszerzono na państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej waluty. W następstwie późniejszych zmian do tych aktów podstawowych wprowadzonych decyzjami Rady: 2006/75/WE, 2006/76/WE, 2006/849/WE, 2006/850/WE oraz rozporządzeniem (UE) nr 331/2014 i rozporządzeniem Rady (UE) 2015/768¹, okres trwania programu przedłużono do dnia 31 grudnia 2020 r.

W swoim wniosku (COM(2018)369), na podstawie art. 133 TFUE, Komisja proponuje kontynuowanie programu „Perykles” w kontekście wieloletnich ram finansowych po roku 2020.

Art. 139 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przewiduje, że środków dotyczących używania euro, o których mowa w art. 133 Traktatu, nie stosuje się do państw członkowskich objętych derogacją.

Jednak wymiana informacji i personelu oraz działania pomocowe i szkoleniowe realizowane w ramach programu Perykles powinny być jednolite w całej Unii, w związku z tym należy podjąć konieczne kroki, aby zapewnić taki sam poziom ochrony euro w państwach członkowskich, w których euro nie jest oficjalną walutą. Aktywna rola nieuczestniczących państw członkowskich w kontekście obecnego rozszerzenia programu „Perykles 2020” jest ważna i istotna. Narodowy Bank Chorwacji zorganizował na przykład serię konferencji pod tytułem „Bałkańska sieć na rzecz ochrony euro” z udziałem ekspertów z Europy Południowo-Wschodniej w celu wzmocnienia ochrony euro przed fałszowaniem w tym regionie, który znany jest z produkcji i dystrybucji sfalszowanych banknotów euro.

Celem niniejszego wniosku jest rozszerzenie zakresu stosowania programu „Perykles” na te państwa członkowskie Unii Europejskiej, które nie przyjęły jeszcze euro jako swojej jednej waluty.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Prawodawstwo Unii dotyczące ochrony euro przed fałszowaniem wchodzi w zakres art. 133 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Przepis ten przewiduje, że Parlament

¹ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/768 z dnia 11 maja 2015 r. rozszerzające stosowanie rozporządzenia (UE) nr 331/2014 na nieuczestniczące państwa członkowskie, [Dz.U. L 121 z 14.5.2015, s. 1.](#)

Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, po konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym, ustanawiają środki niezbędne do używania euro jako jednej waluty. Przepis ten ma zastosowanie jedynie do państw członkowskich, które przyjęły euro jako swoją jedną walutę.

Niniejszy wniosek opiera się na art. 352 TFUE, który stanowi podstawę prawną dla rozszerzenia zakresu stosowania programu „Perykles” na te państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej jednej waluty.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości. Ochrona europejskiej wspólnej waluty jako dobra publicznego ma wyraźny ponadnarodowy charakter, wykracza zatem poza interes i zakres odpowiedzialności poszczególnych państw członkowskich UE. Z uwagi na ponadgraniczny obrót euro i głębokie zaangażowanie międzynarodowej przestępczości zorganizowanej w proceder fałszowania euro (produkcję i dystrybucję) krajowe środki ochrony muszą zostać uzupełnione inicjatywą UE, aby zapewnić jednolitą współpracę krajową i międzynarodową oraz stawić czoła możliwemu pojawieniu się ryzyka transgranicznego.

- **Proporcjonalność**

- Proponowane rozporządzenie jest konieczne, właściwe i odpowiednie do osiągnięcia zamierzonego celu. Zawiera ono propozycję skutecznego wzmocnienia współpracy między państwami członkowskimi oraz między Komisją a państwami członkowskimi bez ograniczania zdolności państw członkowskich do ochrony euro przed fałszowaniem. Działanie na poziomie Unii jest konieczne i uzasadnione, ponieważ wyraźnie pomaga państwom członkowskim w zbiorowej ochronie euro i zachęca do wykorzystania wspólnych struktur Unii do zacieśnienia współpracy i intensyfikacji wymiany informacji między właściwymi organami². **Wybór instrumentu**

Rozporządzenie uznaje się za odpowiedni instrument prawny do celów określenia ram dotyczących ochrony euro przed fałszowaniem. Instrument ten stanowi kontynuację rozporządzenia Rady (UE) 2015/768 z dnia 11 maja 2015 r., które rozszerza stosowanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 331/2014 ustanawiającego program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles 2020”) na nieuczestniczące państwa członkowskie.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

Komisja przeprowadziła ocenę *ex ante* (SWD(2018)281) w związku z pracami nad rozporządzeniem XXX ustanawiającym program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem na lata po 2020 r. (program „Perykles IV”). Dowody zebrane i przedstawione w ramach tej oceny *ex ante* można bezpośrednio przenieść do niniejszego wniosku.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 331/2014 ustanawiające program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles 2020”) [Dz.U. L 103 z 5.4.2014, s. 1.](#)

W ramach konsultacji publicznych w sprawie funduszy UE w dziedzinie bezpieczeństwa skonsultowano się z zainteresowanymi stronami na temat ochrony euro przed fałszowaniem.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wpływ na budżet oraz kwestie dotyczące zasobów ludzkich i administracyjnych określono w ocenie skutków finansowych regulacji załączonej do niniejszego wniosku w sprawie rozporządzenia Rady. Ta ocena skutków finansowych jest – z wyjątkiem podstawy prawnej – identyczna z oceną skutków finansowych dotyczącą wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2018 ustanawiającego program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem na lata po 2020 r. (program „Perykles 2020”).

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Nie dotyczy

- Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)

Nie dotyczy

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

rozszerzające stosowanie rozporządzenia (UE) nr .../2018 ustanawiającego program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem na lata 2021-2027 (program „Perykles IV”) na nieuczestniczące państwa członkowskie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 352,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego³,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr .../2018 ustanawiające program „Perykles IV”⁴ przewiduje, że ma ono zastosowanie w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami. Art. 139 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przewiduje, że środków dotyczących używania euro, o których mowa w art. 133 Traktatu, nie stosuje się do państw członkowskich objętych derogacją.
- (2) Jednak wymiana informacji i personelu oraz działania pomocowe i szkoleniowe realizowane w ramach programu „Perykles IV” powinny być jednolite w całej Unii. W związku z tym należy podjąć konieczne kroki, aby zapewnić taki sam poziom ochrony euro w państwach członkowskich, w których euro nie jest walutą urzędową.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stosowanie rozporządzenia (UE) nr .../2018 rozszerza się na państwa członkowskie inne niż uczestniczące państwa członkowskie określone w art. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 974/1998⁵.

³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁴ Zob. s. niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁵ [Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 1.](#)

Podmioty z tych państw członkowskich uznaje się za kwalifikujące się do finansowania, jeżeli są one właściwymi organami w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) nr .../2018 ustanawiającego program „Perykles IV”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*